

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a Mgr. Jany Volkové ve věci

žalobce: **Philipp T.**
bytem xxx
zastoupeného advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem
sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4

proti
žalovanému: **Magistrát města Olomouce**
sídlem Horní náměstí 583, Olomouc

o žalobě na ochranu proti nečinnosti

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

Odůvodnění:

1. Podáním doručeným žalovanému dne 25. 7. 2016 v řízení o přestupku, nazvaným „Odvolení proti sdělení o námitce podjatosti ve věci sp. zn. S-SMOL/274193/2015/OARMV“, požádala paní Šárka Š. jako zmocněnkyně žalobce o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“). Konkrétně požadovala informaci o rozpočtu žalovaného na rok 2016, a dále v souvislosti s uplatněnou námitkou podjatosti v přestupkovém řízení informaci o výši platu, včetně tzv. nenárokových složek platu (příplatky, odměny) za rok 2015 a měsíce leden až červen roku 2016, a to za každý měsíc zvlášť, vyplácených zaměstnancům Bc. Jiřímu P. a Mgr. Michalovi U., i s důvody udělení odměn a příplatků.
2. Žalobou na ochranu proti nečinnosti, doručenou soudu dne 29. 11. 2016, žalobce požadoval, aby soud uložil žalovanému povinnost mu do 15 dnů uvedené informace poskytnout, nebo vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti, nebo žádost odložit. Tvrdil, že mu žalovaný v zákonné lhůtě 15 dnů žádané informace neposkytl, ani nepostupoval jiným, zákonem předvídaným způsobem. Žalobce proto podal stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace dle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ nařízenému žalovaného, tedy Krajskému úřadu Olomouckého kraje, který zaslal žalobci dne 23. 9. 2016 sdělení, že ze spisového materiálu vyplývá, že požadované informace měly být žalovaným dne 12. 8. 2016 poskytnuty, a to zaslány poštou do vlastních rukou žalobcovy zástupkyně. Toto tvrzení však není dle žalobce pravdivé, neboť jeho zástupkyni nebyla žádná taková písemnost doručena. Dále zdůraznil, že jeho zástupkyně Š. Š. v dané době disponovala datovou schránkou, tudíž měl žalovaný doručovat primárně tímto způsobem. Nemohlo tak dojít k náhradnímu doručení dle § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“), neboť bylo postupováno v rozporu s § 19 odst. 1 věta druhá s. ř. Požadované informace tedy nebyly žalobcově zástupkyni poskytnuty.
3. Dále žalobce vyjádřil nesouhlas s názorem krajského úřadu, který ve sdělení ze dne 23. 9. 2016 uvedl, že žalovaný neměl vůbec povinnost požadované informace poskytnout, neboť žalobcova zástupkyně neprokázala, že by byla zmocněna k podání předmětné žádosti jménem žalobce, tudíž podanou žádost nelze považovat za žádost o informace. Z uvedeného důvodu se krajský úřad odmítl zabývat meritorním přezkumem postupu žalovaného. Dle názoru žalobce se plná moc ze dne 12. 1. 2016, udělená žalobcem paní Š. Š. v přestupkovém řízení, vztahovala též na podání žádosti o informace, neboť požadované informace úzce s předmětným přestupkovým řízením souvisely (viz rovněž usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Azs 16/2007-158 ze dne 18. 12. 2008). I pokud by se však plná moc na dané řízení nevztahovala, jednalo by se o vadu podání, a správní orgán tedy měl (alespoň) jeho zástupkyni vyzvat k doložení plné moci, nebo alespoň poučit žalobce o tom, že může žádost o informace, která byla podána jeho jménem, uznat jako vlastní úkon ve smyslu § 34 odst. 4 s. ř. Naopak nelze považovat za souladný s § 37 odst. 3 s. ř., jakož ani se základními zásadami činnosti správních orgánů a účelem InfZ, postup, kdy správní orgán bez dalšího ignoruje žádost o informace jen z toho důvodu, že tuto podala osoba A za osobu B, aniž prokázala zmocnění k takovému úkonu, zvláště vystupuje-li osoba A v jiném řízení před stejným správním orgánem jako zmocněnec osoby B, a její zmocnění též k podání žádosti o informace tedy je vysoce pravděpodobné. Nadto se požadované informace týkaly právě případu, ve kterém podatel vystupuje jako zmocněnec osoby, jejímž jménem byla žádost o informace podána. Názor krajského úřadu tak dle žalobce vede k bezdůvodnému odepření poskytnutí informací, neboť pokud by zástupkyně žalobce požádala o tytéž informace svým jménem, tyto by jí byly (resp. musely by být) poskytnuty. Pokud tedy správní orgán nepovažoval za prokázané, že zmocnění zástupce žalobce zahrnuje též podání žádosti o informace, měl požadované informace poskytnout alespoň podatelce žádosti.
4. Závěrem žalobce uvedl, že i kdyby žalovaný nebyl povinen postupovat výše nastíněnými způsoby, stále jej lze považovat za nečinného, neboť v takovém případě měl vydat buď

rozhodnutí o odmítnutí žádosti z tzv. faktického důvodu (kterým je absence zmocnění k podání žádosti o informace), nebo žádost odložit.

5. K žalobě se vyjádřilo statutární město Olomouc, které namítlo, že povinným subjektem dle InfZ je právě ono, nikoli žalovaný, neboť požadované informace o rozpočtu a platech zaměstnanců spadají do samostatné působnosti obce. Žalovaný tedy dle názoru statutárního města Olomouce nemůže být ve sporu pasivně legitimován. Dále statutární město Olomouc namítlo, že většina žalobních námitek směřuje proti postupu krajského úřadu, který není účastníkem předmětného řízení vůbec. K věci samé uvedlo, že ze spisu vyplývá, že požadované informace byly zmocněnkyni žalobce skutečně poskytnuty, a to zaslány poštou s datem vypravení 12. 8. 2016, tudíž žalovaný není nečinný. Způsob doručování odpovídal běžnému postupu žalovaného, který informace o platech vždy zasílal do vlastních rukou, ačkoli byla žádost o informace podána datovou schránkou. Nadřízený správní orgán reagoval na stížnost dle § 16a InfZ sdělením, které žalobce popsal, v němž konstatoval, že žalovaný poskytl informace nad rámec udělené plné moci. avšak v tomto sdělení absentovalo jakékoli metodické či nápravné opatření vůči žalovanému. Informace byla poskytnuta v požadovaném rozsahu, proto neměl žalovaný důvod rozhodovat o odmítnutí žádosti či o odložení věci.
6. Žalobce v replice k vyjádření statutárního města Olomouc uvedl, že pokud by skutečně požadované informace nespádaly do působnosti žalovaného, byl povinen žádost odložit dle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ. Dále uvedl, že žalovaný měl v každém případě povinnost informace o platech poskytnout, neboť jimi nepochybně disponoval, když se jedná o platy jeho zaměstnanců (viz shodně názor Nejvyššího správního soudu vyslovený v rozsudku ze dne 7. 4. 2015, č. j. 6 As 136/2014-41). Dle názoru žalobce však je žalovaný, jakožto orgán obce, povinným subjektem dle § 2 odst. 1 InfZ, a požadované informace spadají do jeho působnosti, jelikož dle § 110 odst. 4 písm. c), d) zákona o obcích „*tajemník obecního úřadu c) stanoví podle zvláštních právních předpisů platy všem zaměstnancům obce zařazeným do obecního úřadu, d) plní úkoly statutárního orgánu zaměstnavatele podle zvláštních právních předpisů vůči zaměstnancům obce zařazeným do obecního úřadu.*“ Ve vztahu k tvrzenému poskytnutí informací zdůraznil, že žalovaný nedisponuje potřebným dokladem o doručení písemnosti obsahující požadované informace. Závěrem označil důvody, pro které měl žalovaný zaslat informace poštou a nikoli prostřednictvím datové schránky, za absurdní, neboť i prostřednictvím datové schránky lze zaslat datovou zprávu do vlastních rukou adresáta.
7. K žádosti žalobce mu byla soudem zaslána kopie doručky od zásilky, v níž žalovaný zasílal zástupkyni žalobce požadované informace. Žalobce se k písemnosti nevyjádřil a k nařízenému jednání soudu se bez omluvy nedostavil, ačkoli nařízení jednání požadoval.
8. Podle § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) *ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.*
9. K procesní legitimaci žalovaného krajský soud uvádí:
10. Podle § 2 odst. 1 InfZ *povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce.*
11. Z obsahu předloženého správního spisu vyplývá, že žádost o poskytnutí informací dle InfZ byla podána paní Šárkou Š. jako zmocněnkyní žalobce žalovanému, tj. Magistrátu města Olomouce, dne 25. 7. 2016, a to jako součást podání nazvaného „Odvolání proti sdělení o námitce podjatosti ve věci sp. zn. S-SMOL/274193/2015/OARMV“, v rámci řízení o přestupku, vedeného proti žalobci jako obviněnému. Dále z obsahu spisu vyplývá, že i stížnost dle § 16a InfZ byla dne 9. 9. 2016 paní Š. Š. adresována Krajskému úřadu Olomouckého kraje prostřednictvím žalovaného.

12. Žalobce, který se s ohledem na obsah požadovaných informací (rozpočet Magistrátu města Olomouce a výše mezd a odměn jeho zaměstnanců) zcela logicky obrátil s žádostí o poskytnutí těchto informací právě na uvedený orgán obce (§ 5 odst. 1 zákona o obcích), jenž je dle citovaného § 2 odst. 1 InfZ povinným subjektem dle InfZ, následně (rovněž zcela logicky) označil tento orgán jako žalovaného, obzvláště, pokud mu dle jeho tvrzení nebyla doručena písemnost ze dne 10. 8. 2016, kterou se vyřízení jeho žádosti ujalo samo statutární město Olomouc.
13. Přestože Ústavní soud ČR považuje zřetelně za povinný subjekt dle InfZ územní samosprávný celek jako takový, tj. nikoli jeho jednotlivé orgány (viz např. usnesení sp. zn. I. ÚS 1105/12 či IV. ÚS 281/11), není tento závěr s ohledem na text citovaného § 2 odst. 1 InfZ nepochybný. V judikatuře soudů rozhodujících ve správním soudnictví nebyla tato otázka doposud uspokojivě a jednotně vyřešena (viz Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 1256 s, str. 27-30). Krajský soud proto dospěl k závěru, že Magistrát města Olomouce je dle § 2 odst. 1 InfZ povinným subjektem k poskytnutí informací o vlastním rozpočtu a platu svých zaměstnanců, přičemž není porušením zákona, pokud se vyřízení žádosti o poskytnutí informací, spadajících do samostatné působnosti obce, ujme obec sama. Žalovaného tudíž krajský soud považuje za pasivně legitimovaného.
14. Z obsahu předloženého spisu však dále krajský soud zjistil, že statutární město Olomouc, které se žádosti za žalobce jednající paní Š. Š. ze dne 25. 7. 2016 ujalo, tuto žádost zcela vyřídilo a požadované informace bezzbytku poskytlo, a to z části odkazem na zveřejněnou informaci (informace o rozpočtu úřadu) ve smyslu § 6 InfZ, obsaženým v písemnosti ze dne 10. 8. 2016, č. j. SMOL/174200/2016/OKT/PERS/Pos, a z části přímým poskytnutím informací v listinné podobě (informace o platech a odměnách úředníků). Tyto informace zaslalo statutární město Olomouc paní Šarce Š. poštou v zásilce určené do vlastních rukou adresáta na adresu xxx. Zásilka nebyla adresátem vyzvednuta v úložní době.
15. Podle § 4a odst. 1 poslední věty InfZ, *pokud je to možné s přihlédnutím k povaze podané žádosti a způsobu záznamu požadované informace, poskytnete povinný subjekt informaci v elektronické podobě.*
- Podle § 4a odst. 2 InfZ *je-li informace poskytována na základě žádosti, poskytuje se způsobem podle obsahu žádosti, zejména a) sdělením informace v elektronické nebo listinné podobě, b) poskytnutím kopie dokumentu obsahujícího požadovanou informaci, c) poskytnutím datového souboru obsahujícího požadovanou informaci, d) nahlédnutím do dokumentu obsahujícího požadovanou informaci, e) sdělením dat prostřednictvím rozhraní informačního systému, nebo f) umožněním dálkového přístupu k informaci, která se v průběhu času mění, obnovuje, doplňuje nebo opakovaně vytváří, nebo jejím pravidelným předáváním jiným způsobem.*
- Podle § 4a odst. 3 InfZ *pokud způsob poskytnutí informace podle odstavce 2 není možný nebo by pro povinný subjekt představoval nepřiměřenou zátěž, vyhoví povinný subjekt žádosti tím, že poskytne informaci jiným způsobem umožňujícím její účinné využití žadatelem.*
16. Zmocněnkyně žalobce podala žádost o poskytnutí informace elektronickou formou, tj. datovou zprávou. Povaha podané žádosti tedy rozhodně umožňovala poskytnutí informace v elektronické podobě. Ke způsobu záznamu požadované informace se sice žalovaný ani statutární město Olomouc přímo nevyjádřili, lze však předpokládat, že mzdy zaměstnanců úřadu jsou tímto úřadem zpracovávány elektronicky. Dle názoru krajského soudu tedy nic nebránilo tomu, aby informace o mzdách a odměnách byla žadatelce poskytnuta elektronicky. Žalovaný, resp. statutární město Olomouc mělo proto bezpochyby v souladu s § 4a odst. 1 poslední větou InfZ poskytnout žadatelce požadované informace elektronicky.
17. Pokud jde o samotný způsob doručování, považuje krajský soud za nutné uvést, že s. ř., jehož aplikace se žalobce na posuzovanou věc dovolával, se na doručování dle InfZ obecně nepoužije, neboť v § 20 odst. 4 InfZ je vymezen vztah uvedeného zákona k s. ř. tak, že s. ř. se na postupy a rozhodování dle InfZ použije pouze tam, kde to zákon výslovně stanoví, což však není případ

způsobu doručování informací, dojde-li k vyhovění žádosti a poskytnutí informací. Z uvedeného by sice bylo možné dovodit, že v takovém případě je způsob doručení poskytovaných informací plně v kompetenci povinného subjektu. Z § 17 odst. 1 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, však vyplývá jednoznačná preference doručování dokumentů datovou schránkou orgány veřejné moci. Lze proto uzavřít, že statutární město Olomouc pochybilo, pokud nedoručovalo požadovanou informaci žadatelce prostřednictvím datové schránky.

18. „Bezpečnostní“ důvody, jimiž město svůj postup obhajovalo, nelze považovat za důvody uvedené v § 4a odst. 3 InfZ, nehledě na skutečnost, že postrádají i racionální argumentaci, neboť doručování dokumentů do datové schránky nelze považovat za méně bezpečný způsob doručování.
19. Uvedená závada v doručování však nic nemění na skutečnosti, že žalobci, resp. za něj jednající zmocněnkyni byly požadované informace poskytnuty a že tedy nelze žalovaného považovat za nečinného a nařizovat mu rozhodnutím soudu informaci poskytnout opakovaně, či jakkoli ve věci rozhodnout.
20. Názory krajského úřadu, který se z pozice nadřízeného orgánu vyřizujícího stížnost na postup při vyřizování žádosti dle § 16a InfZ k věci vyjádřil ve sdělení ze dne 23. 9. 2016, není krajský soud oprávněn přezkoumávat, neboť žaloba nesměřovala proti postupu krajského úřadu, nýbrž vůči nečinnosti žalovaného. Statutární město Olomouc zřetelně nemělo pochybnosti o oprávněnosti zmocněnkyně žalobce za tohoto jednat, proto soud považuje za nadbytečné se k otázce předmětné plné moci jakkoli vyjadřovat.
21. Jelikož bylo v řízení prokázáno, že informace, jejichž poskytnutí se žalobce dožadoval, mu byly poskytnuty, soud podle § 81 odst. 3 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšnému žalovanému dle obsahu spisu v řízení žádné náklady jdoucí nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 22. listopadu 2017

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu